

Опис порожнини

Грот розташований на північному березі Тарханкутського півострова (південний берег Каркінітської затоки), за 4,6 км, на схід від мису Чорний у Міжводному. Грот розташований за 10 метрів на схід від грота ПК-282. Координати 45° 36' 43,79", 32° 51' 50,54"

Грот ПК-283 є типовою абразійною порожниною. Грот розташований на території Північної спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 5,2 м; площа -27,1 м²; об'єм – 60,7м³. Складено повний план порожнини.

Грот являє собою хвилеприбійну нішу. У плані грот має форму близьку до прямокутної, з одним виступом-нішою у північно-східному напрямку. Покрівля грота плоска, але нерівна, ускладнена невеликими виступами. Максимальна висота грота 3,2 м, спостерігається на вході (2,2 м над водою та 1,0 м під водою), найменша – близько 2,5 метрів, наприкінці грота, в низькій бічній ніші висота до 1, м, (дно тут сильно завалено уламками вапняку). Максимальна ширина гроту -6,0 м спостерігається на вході, під скельним козирком, наприкінці вона трохи зменшується. Дно грота рівне, дуже слабо підвищується від входу в глибину. Піднято лише дно північно-східної ніші (воно завалено камінням). Стіни гроту нерівні, але досить сильно згладжені хвильовою абразією.

Грот закладений у сарматських (середньо сарматських?) щільних, неясно шаруватих вапняках-черепашниках світло-сірого кольору. Вище покрівлі грота спостерігаються шаруваті вапняки. Дно грота вкрите піском і численними плоскими валунами.

Майже все дно грота, крім північно-східної ніші та кількох каменів біля дальньої стінки, що виступають із води, затоплено морем. Глибина на вході 1,0 м, наприкінці грота глибина трохи зменшується.

Поблизу урізу води, окремими невеликими плямами, видно наліт бурих водоростей (діатомових). Стіни та покрівля вкриті плямистим зеленим нальотом мікроскопічних водоростей та неяскравими плямами чорного лишайника веркукарія скельна (?) (*Werrucaria maura*). Валуни, що лежать на дні, поросли великими зеленими водоростями. Ними ж покриті деякі валуни, що виступають із води та нижня частина скель на вході в грот.

Грот недоступний лише у штормову погоду.

Грот описано та знято 24 липня 2010 року Ощепковим А. та Ощепковим Е.

Опис складено. Проніним К.